

les plantes del Carbonífer careixen de les capes concèntriques llenyoses del creixement, que avui es formen en els arbres i que demostren la successió dels períodes d'activitat i de repòs, corresponents al retorn periòdic de les estacions.

La uniformitat del clima per tota la terra ve demostrada per la presència dels mateixos tipus vegetals en les formacions antracolíiques del Spitzberg, on avui regua un clima àrtic, com en les de Xina, Austràlia i Nova Zembla. Que la temperatura era molt elevada, superior o al menys igual a la de les regions més càlides de la terra avui dia, ho prova el fet de que tots els representants actuals de la flora carbònica, únicament es troben a les contrades tropicals.

Pàgines antològiques d'excursionisme

El Castell de Montbui

Per Maria de Bell-lloc

Al cim d'un alt turó, no molt distant i dominant Caldes, s'aixequen les runes d'una majestuosa edificació: és el Castell de Montbui. Alteroses alzines i verts pins creixen ufanosos al mig dels seus enderrocs; del seu pont llevadis no en queda rastre, i les seves fosses, plenes fins dalt de les muralles amb les pedres de les enrunades parets, són cobertes de romanins i agram. De quan en quan, algun conill espaordit surt d'entre mig de les mates, i quan algun curiós puja allí dalt per a contemplar l'indescriptible panorama que d'allí es descobreix, pot veure, en mig dels marlets i clivelles de les poques parets que encara hi queden, l'ull de la sargantana que guaita admirada de que vagin a interrompre aquella soledat.

Aquell mutisme, aquella quietud i aquell abandó entristeixen i commouen l'ànima; aquells enderrocs parlen vivament al cor, més que no ho puguin fer totes les veus humanes. Quants de records, quants de fets i quants noms porten a nostra memòria!...

Aquest castell, edificat sens dubte en els temps de la reconquesta de Catalunya, fou propietat, segons uns, dels senyors de Montcada i des d'ell es feien senyals amb fogates per a anunciar el perill i demanar ajuda; segons altres, pertanyia als senyors de La Roca; més, el poble, que per tot on